

ชื่อผลงาน “กรีซรามันบัน”

“ อย่างฝ่ากคนรุ่นหลังให้รักษางานก้องกั่นของเรานี้ให้ห่างหายไปจากแผ่นดิน เพื่อให้คนรุ่นหลังได้มีโอกาสได้เห็นและสืบทอด รักษาให้คงอยู่สืบไป ”

นายชุดลพาการ์ อะตะบู (อายุ 21 ปี)
ประเภทงานศิลปหัตถกรรม : เครื่องโลหะ
(กรีซรามันบัน)

ที่อยู่ : 53/3 ม.5 ต.โคกหัวลง อ.รามบัน จ.ยะลา 95140
โทรศัพท์ : 090-482-4151

Sulfaka Atabu Sulfaka

การทำกรีซรามัน ในพื้นที่เมืองรามัน จังหวัดยะลา มีประวัติความเป็นมายาวนานกว่า 2 ศตวรรษ แม้ปัจจุบันมีรากทางวัฒนธรรมที่มีคุณค่ามาก็ได้รับความสนใจมากันนัก แต่ครูตีพะลีกีได้พยายามถ่ายทอดแก่ชุดลพาการ์ ผู้เป็นบุตรชาย ด้วยการบอกเล่าประวัติความเป็นมา ความรัก ความหวังแห่งในการทำ “กรีซรามัน” จนชุดลพาการ์ ชีมชับกล้ายเป็นความหลังให้ในศาสตราจารย์โบราณมาตั้งแต่เด็ก เนื่องจาก ชุดลพาการ์จึงตั้งใจเรียนรู้ หมั่นฝึกฝนทุกวันตามคำพ่อสอนจนสามารถประกอบเป็นอาชีพ มีรายได้เลี้ยงตนเองและครอบครัวพร้อมที่จะดำเนินร่วมกับอาชีพนี้อยู่สืบไป

“ ผู้พัฒนาที่จะสืบทอดกิจกรรมทางภูมิปัญญาที่มีมานานอย่าง “กรีซ” ศาสตราจารย์โบราณ ที่บ่งชี้ถึงความเป็นชาชາติริ บอกฐานะทางสังคม เศรษฐกิจ และยศด้าวรด้าศักดิ์ ช่างทำกรีซถือว่าเป็นอาชีพที่มีเกียรติ ผู้ที่มีสมรรถภาพดี บัญญาก และอารมณ์ที่ดีเท่านั้นจึงจะสามารถทำได้ เนื่องจากต้องปฏิบัติตามกฎข้อบังคับหรือจรรยาบรรณทั้ง 25 ข้อ ”

ลำดับการสืบทอดงานหัตถศิลป์

รุ่นที่ 1 : นายตีพะลี อะตะบู (คุณพ่อ)
(ครุช่างศิลปหัตถกรรมบปี 2555)

รุ่นที่ 2 : นายชุดลพาการ์ อะตะบู (ลูกชาย)

กริชรามันในร้าน (ขนาดเล็ก)

นาฬิกาแต่งด้วยกริช

หัวกริชแบบบันกพังกะ

การทำกริชแม้เพียง 1 เล่ม แต่ก็เป็นงานที่ยาก และซับซ้อน เพราะซ่างฝีมือจะต้องทำในส่วนสำคัญ ต่าง ๆ หลายส่วน ได้แก่ สวนหัวมีด ซึ่งต้องใช้แก่นไม้ เนื้อแข็งอาทิ แก่นไม้แก้วขาว แก่นไม้ละมุด แก่นไม้ สาวคำ แก่นไม้ปะระดู่ เป็นต้น นามแกะสลักลดลาย “บันกพังกะ” ซึ่งถือเป็นเอกลักษณ์ของกริชรามัน ใน กริช ต้องนำใบเหล็กมาตีให้มีลักษณะหยักเรียกว่า “บันไดชาเราะห์” จากนั้นจะใช้กรดถัดไปมีเดเพื่อให้เกิด รอยเจาและทึบบนโลหะ ผักมีด ไว้ไม้เนื้อแข็ง เช่น เดียว กับหัวมีดนำมากลึงขัด และจะรูเพื่อเก็บคมมีด ในกริช ลีและลดลายไม้ที่ปรากฏจะเป็นลีและ ลดลายธรรมชาติของแก่นไม้แต่ละชนิด

“แม้ว่าการทำกริชจะเป็นงานที่ยาก และต้อง

ลีบทอดรูปแบบดังเดิมเอาไว้เพื่อการชอนุรักษ์ แต่ก็ สามารถนำมาต่อยอดโดยยังคงเอกลักษณ์ รูปแบบ ลดลาย และขั้นตอนการทำกริชตามแบบดั้งเดิมที่ ได้เรียนรู้มาจากคุณพ่อ ด้วยการนำมาพัฒนาให้กริช มีขนาดเล็กลงในสัดส่วนที่สมดุลเหมาะสมกับการใช้ งานในปัจจุบัน และได้นำเอกลักษณ์ “บันกพังกะ” มา ประยุกต์เป็นผลิตภัณฑ์ของที่ระลึกอาทิ ปากกาหัววน กพังกะ พวงกุญแจ กลอยบุญ Flash Drive ได้อีกด้วย”

เพื่อให้ศิลปะล้านคนอยู่ ชุมฟาร์ “ได้สอน การทำกริช ผลิตภัณฑ์ของที่ระลึกให้กับเยาวชนใน ชุมชนที่ไม่มีงานทำ และเพื่อมีความเข้ามายุ่ง干涉งาน ได้ก็จะน้ำหนักงานไปจำหน่ายทำให้เยาวชนมีรายได้ ชุมฟาร์ ต้องการให้คนรุ่นหลังได้รับรู้ถึงความเป็นมา

และความสำคัญของ “กริชรามัน” จึงมีความตั้งใจที่จะ จัดตั้งกลุ่มเยาวชนคนทำกริชขึ้นเพื่อเป็นแหล่งเรียนรู้ และเป็นสถานที่ฝึกฝนฝีมือแก่ผู้ที่ไม่มีงานทำ เยาวชน ในชุมชน หรือผู้ที่สนใจ เพื่อเป็นการเผยแพร่องค์ความรู้ ในการทำกริชที่ดีอีกด้วย หนึ่งในสาเหตุที่ทำให้เยาวชน ขาดความสนใจในอาชีวศึกษา คือความขาดแคลน ของอาชีวศึกษาที่น่าสนใจ ไม่สามารถตอบสนองความต้องการของตลาดแรงงาน ได้ จึงทำให้เยาวชนหันมาสนใจอาชีวศึกษาที่น่าสนใจ มากขึ้น จึงช่วยกันคิด ช่วยกันทำ นำไปต่อยอด และลองให้กับผู้อื่นได้

เตรียมอุปกรณ์

- เหล็กกล้า, เหล็กแหลน
- เตาเผาเหล็ก
- ค้อนดีเหล็ก
- คีบจับเหล็ก
- แก่นไม้เนื้อแข็ง สำหรับทำหัวกรรชและปอกกรรช อาทิ แก่นไม้แก้วขาว แก่นไม้ละบุด แก่นไม้สว่างคำ แก่นไม้ประดู่ แก่นใบมะม่วงป่า, ไม้สักดำ เป็นต้น
- มีดแกะสลักไม้
- กระดาษทราย

ขั้นตอนดำเนินการ

1. ขั้นตอนการทำใบมีด

- หลอมมีดคือการนำเหล็กมาเผาด้วยไฟแรงสูงเพื่อทำเป็นตัวใบมีด

• แต่งใบมีด คือ การตีใบมีดให้เป็นรูปทรงหยักหรือเรียกว่า “บันไดชารีช”

• ทำลวดลาย คือ ขั้นตอนสำคัญในการตีเพื่อให้เหล็กเกิดลาย โดยเน้นตกแต่งให้ใบมีดเก่า

2. ขั้นตอนการทำหัวกรรช

• เตรียมไม้ คือ การเตรียมไม้ตามขนาดของกิริยานิยมใช้ไม้ที่หาได้ในท้องถิ่น

• ร่างแบบ คือ การวาดร่างลวดลายตามที่ต้องการลงบนไม้ตามแบบที่ต้องการ

• ทำลวดลาย คือ ขั้นตอนการใช้เลือดไฟพ้าตัดตามรอยที่วาดไว้ แล้วใช้ขวนตกแต่ง ใช้ตะไบบังชัดให้เกิดเป็นรูปทรงตามต้องการ แกะสลัก โดยใช้สิวและเครื่องมือแกะสลัก แกะลวดลายลงบนส่วนของหัวกรรช

• ประกอบมีด คือการนำหัวกรรชและใบมีดประกอบเข้าด้วยกัน จะได้กริชรวมกันที่สมบูรณ์

3. ขั้นตอนการทำฝักกรรช

• เตรียมไม้ คือ การเตรียมไม้ที่มีขนาดหนา 2.5 นิ้ว ยาว 7 นิ้ว

• ร่างแบบ คือ การวาดร่างลวดลายลงบนไม้โดยจะแยกระหว่างปีกฝัก และตัวฝัก

- ทำลวดลาย คือ การใช้เลือดไฟพ้าตัดตามแบบที่วาดไว้ ถูกตอกแต่งด้วยตะไบบังชัดเครื่องมือ แกะสลัก โดยตัวฝักจะทำแบบ “ผักตากแห้ง” ซึ่งเป็นผักที่มีลักษณะเฉพาะตัว คือ

- หัวกมือจะเป็นกงของครกษ์ของนกพังกะโรก (บูรี) และส่วนปากของขอบและใบ
- แก้ม และส่วนบริเวณท้อง
- ตะปี๊ง และส่วนนูน
- คาง หน้าผาก และก้าน
- ส่วนกลมของตัวฝักและก้านฝักเป็นก้านกระลา
- ลวดลายตัดศีรษะ และลีลา
- ประกอบฝักดีเป็นขั้นตอนสำคัญ เพราะต้องรู้เทคนิคในการทำให้เนื้อไม้ทั้งสองชิ้นมาประกอบเข้าด้วยกันโดยไม่ให้เห็นรอยต่อ

4. ตกแต่ง การตรวจสอบความเรียบร้อยและตกแต่งฝักกรรชและตัวกรรชทั้งหมดให้สมบูรณ์สวยงาม

สแกนหาโค้ดชั้น
ผ่าน Application